

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Botnaru Igor,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Igor împotriva Președintelui raionului Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituit apelul depus de Botnaru Igor, ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 30 august 2017 Botnaru Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui raionului Hîncești, prin care a solicitat anularea dispoziției nr.188-c din 25 iulie 2017 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”.

Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

La 08 august 2018 Botnaru Igor a declarat apel împotriva hotărârii din 28 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă (f.d.54).

Prin încheierea din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul, ca fiind depus în afara termenului legal (f.d.61).

La 19 noiembrie 2018 Botnaru Igor a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d.67).

În motivarea cererii de recurs, recurentul a menționat, că a depus apelul în afara termenului legal pe motiv, că nu a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată, când a fost pronunțată hotărârea.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei.

Din materialele cauzei rezultă, că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 04 septembrie 2018, însă, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat la 19 noiembrie 2018 este în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnaru Igor împotriva încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respins din motivele ce succed.

Articolul 426 din Codul de procedură civilă (modificat prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018, în vigoare de la 01 iunie 2018), consemnează în alin. (3) că recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că actul judecătoresc contestat a fost emis în concordanță cu normele de drept procedural.

Primordial, instanța de recurs consideră oportun de a învedera că în sensul alin. (1), art. 369 din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

a) apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1);

b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen;

c) apelantul a înaintat o nouă pretenție, neexaminată în primă instanță;

d) cererea de apel a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel, cu excepția cazului în care cererea depusă de persoana asupra căreia a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară se referă la contestarea hotărârii privind instituirea măsurii de ocrotire judiciare;

e) apelantul solicită restituirea apelului până la începerea dezbaterii cauzei în fond în instanța de apel;

f) în virtutea legii, hotărârea nu poate fi atacată în apel.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Conform prevederilor art. 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură, pot fi repuse de către instanță în acest termen.

Alineatul (3) al aceluiași articol statuează, că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc).

Prevederile alin. (4) al aceluiași articol ne indică, că repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau

trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

La caz, se constată că prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.52).

Totodată, din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă, că recurentul nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărîrii din 28 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central (f.d.51 verso).

Ulterior, la 08 august 2008 Botnaru Igor a depus cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, însă nu a motivat omiterea termenului și nici nu a solicitat repunerea în termen a apelului (f.d.54).

Argumentele recurentului precum că, a depus cererea de apel în afara termenului legal pe motiv, că nu a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată, când a fost pronunțată hotărîrea se resping, deoarece în conformitate cu art. 102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Conform materialelor dosarului se confirmă citarea legală a recurentului.

Astfel, la 17 ianuarie 2018 Botnaru Igor a fost înștiințat despre ședința de judecată pentru 30 ianuarie 2018 ora 11.30 (f.d.39) și conform avizul de recepție, ultimul a recepționat citația în cauză (f.d.40).

Conform procesului-verbal din 15 martie 2018, recurentul a fost prezent în ședința de judecată, a dat explicații și a solicitat amînarea examinării cauzei pentru a prezenta dovada de recepționare a deciziei de sancționare (f.d.50-51).

Demersul recurentului a fost admis, ședința fiind amînată pentru 05 aprilie 2018 ora 13.45 (f.d.51).

Prin cererea din 05 aprilie 2018 recurentul Botnaru Igor a solicitat examinarea cauzei în ședință în lipsa sa, invocînd faptul, că înscrisul solicitat în ședința anterioară nu-l poate prezenta din motiv, că nu s-a păstrat plicul (f.d.43).

Astfel, ședința de judecată a fost amînată pentru data de 23 aprilie 2018, însă, pe motiv că judecătorul s-a aflat în concediu medical, examinarea cauzei a fost amînată pentru 28 mai 2018 (f.d. 49).

În ședința de judecată din 28 mai 2018 recurentul nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, însă în așa caz recurentul nu poate invoca necitarea.

Prin urmare, recurentul era obligat să cunoască despre data emiterii hotărîrii din 28 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Articolul 56 alin.(3) din Codul de procedură civilă prevede că, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

La caz, relevantă este și practica CtEDO în cauza *Ponomaryov vs Ucraina*, unde Curtea a statuat că, deși în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie

care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că, revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, în special atunci când, ca în cazul de față, legea internă nu limitează în nici un fel marja de apreciere a instanțelor naționale fie cu privire la interval, fie cu privire la motivele de repunere în termen.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Botnaru Igor.

Se menține încheierea din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Igor împotriva Președintelui raionului Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu